

nødig skulle anvende Love til Reklame. Hvor fortræffelig en Ting Reklame ellers kan være, tror jeg dog, at vi skulle holde den fjernt fra Lovgivning. Jeg tror heller ikke, at Reklame har saa meget at sige for andet end for Modefager. Naar der er Tale om en Vare som Smør, hvor Produktionen vel maa tænkes fortsat, saa at sige i det uendelige, vil den vist i Længden kun anbefales ved sin Godhed og ikke ved Reklame. Engländerne ere vist for praktiske Folk til at lade sig videre paavirke af, hvad man kalder Reklame. Vi have jo set, hvorledes det er gaaet i Kanada; vi have set, at de der have gjort en aldeles storartet Reklame, idet de have indført det „rene Vand“ og ofret hele deres Margarineproduktion, hvis de for Resten havde nogen, men Resultatet er ikke blevet, at Kanadas Smør noteres højere end andre Landes; det har ikke haft den allermindeste Indflydelse paa Smørnoteringen, at man har indført denne overordentlig drakoniske Bestemmelse. — Det glædede mig, at den højtærede Minister bestemte indrømmede — hvad der ogsaa er min Erfaring — at en betydelig Indblanding af Smør i Margarine er en væsentlig Forbedring af Produktet. At en Indblanding af 5 pCt. ikke har nogen sanitær Betydning, er jo tydeligt nok, men det, jeg talte om, var heller ikke at gaa fra 5 til 6 eller 5 til 15 pCt., men om, at man skulde beholde Bestemmelsen i den for øvrigt ret strenge gamle Margarine-lov om de 50 pCt. som Grænse for Indblandingen, og i saa Fald har jo den højtærede Minister indrømmet, at det saa ogsaa fra et sanitært Synspunkt kunde have megen Betydning. Det ligger saa meget nærmere for mig at fremhæve dette Synspunkt, som jeg som Forstander for en Opdragelsesanstalt har været nødt til at bestæftige mig med Sagen. Efter at jeg havde hørt fremfat den Mening fra Lægers Side, at Margarine var mindre forbøieligt, veg jeg for mit Vedkommende noget tilbage for den Tanke at erstatte Smørret fuldstændig med Margarine, hvorimod jeg gif den Vej at blande 50 pCt. bedste Margarine med 50 pCt. bedste Smør. Der fremkom derved et overmaade velmagende og sundt Produkt, og et Produkt, som alligevel kostede en 18 à 25 Ore mindre end det Smør, som tidligere var blevet anvendt, og som egentlig talte var ret uspiseligt. Jeg savnede i meget høj Grad Muligheden for at kunne faa denne Vare udleveret i Handelen. Jeg havde nemlig sat mig i Hovedet, at det netop skulde være 50 pCt., og som bekendt tør man ikke nærme sig denne Grænse i Handelen, man tør ikke der gaa over nogle og fyrrer, da

man ellers nemt kunde komme op over de halvtreds — der maa være et vist Spillerum. Derfor kunde jeg ikke benytte Handels Mellemkomst; men havde der nu været Tale om, at man kunde nøjes med 40 pCt., kunde man gøre det efter den gamle Lov, men man vil ikke mere kunne gøre det efter den ny. Jeg undersøgte den Gang de forskellige Sorter Margarine temmelig nøje, og jeg tror, at den norste Margarine virkelig faktisk var bedre end de andre Margariner. Jeg maa indrømme, at det er noget længe siden, og at Forholdene kunne have ændret sig, men den Gang anstillede jeg, som sagt, en meget omhyggelig Undersøgelse og kom til det Resultat, at den norste Margarine var bedre. Om det nu skyldes det større Smørfedtindhold eller andre Omstændigheder, skal jeg lade usagt. Naar den højtærede Minister sagde, at man havde vist, at man ikke satte Pris paa dette større Smørfedtindhold, saa er det ganske sandt. Det har i alt Fald vist sig, at de fleste ikke sætte synderlig Pris paa det for Tiden, men, som jeg før tillod mig at bemærke, er det en Modefag, og Moden kan vende sig, man kan fremtidig komme til at nære Ønsker i saa Henseende, og saa vilde det være kedeligt, om man blev affaaeren deraf ved en saadan Lov. Jeg synes i det hele taget ikke, at Love skulde affkære noget saa uskyldigt som det at forbedre en Vare, naar man da ikke risikerer, at Forbedringen af Varen kan medføre Forveksling med en anden Vare. — Naar det er blevet sagt, at man maatte søge at modarbejde Margarinefabrikationen af Landbrugshensyn, og at Landbruget her stod imod Industrien, tror jeg ikke, at man uden videre kan sige det. De staa jo ikke kontra hinanden, Landbruget vilde jo faa Anvendelse for ikke saa ganske faa af sine Produkter — og det Produkter, som Landbruget ellers vilde have meget vanskeligt ved at komme af med — hvis Margarineproduktionen her i Landet skulde tage Opving. Hvad Udførselsforbudet angaar, vil jeg indrømme, at det er væsentlig noget rent formelt; det har jo vist sig i Løbet af flere Aar og i strenge Tider, at ingen Minister har villet anvende dette Forbud, og for saa vidt kan det jo være uskadeligt, at det staaer der. Men det forekommer mig, at det i og for sig er noget, som ligner en Blet paa dansk Lovgivning, at man har en saadan enorm Bemyndigelse for Administrationen til at udstede et Forbud, som næppe fornuftigvis kan antages nogen Sinde at ville komme til at faa positive Virkninger. Jeg